

KÖTŐDÉS NÉLKÜL

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 22. szám, 2017. június 2.

Pedagógus szülő gyerekeként megtapasztalhattam az általános iskolában – ahol a tantestület megbecsült tagja volt édesanya – ennek előnyeit, de inkább árnyoldalait. Pozitívum: a testnevelésórákon tanúsított gyengébb teljesítményem ellenére – a tigrisbukfencről kivet a víz – minden év végén megkaptam a jelest, így a nyolcadik befejeztével átvehettem a „Kiváló tanuló, kiváló úttörő”(!) emlékérmét. Negatívum: mindig jobban kellett teljesítenem, nehogy megkapjam társaimtól: „csak azért” kitűnő. Ennek ellenére sokszor ért e vád.

Tanárként tapasztalhattam: mindig kellemetlen, ha kolléga, olykor az igazgató csemetéjét (rokonát) kell tanítani. Ez feszélyezi a tanárt éppúgy, mint a lurkót és a többi nebulót. Nem szabad zavarba hozni a diákokat, saját gyereket, saját kollégát – ez meggyőződése.

Magyarország legfőbb ügyésének lánya elhelyezkedett ott, ahová – még ha lazán is – családi kötelék fűzi. A kormánypropaganda – azaz a kormány részéről megszólaló(k) – nem talál ebben semmi kivetni valót.

Én mégis azt tanácsolnám az ifjú munkavállalónak: ne tegye!